

Bibliografię, w oparciu o czasopisma polskie, zaczął sporządzać K. Starmach wraz ze swoją żoną w 1944 roku, jeszcze w czasie konspiracyjnej działalności Uniwersytetu Jagiellońskiego podczas wojny. Nieco uzupełniony spis (Starmach, Starmachowa, Siemińska 1955) został powielony w 30 egzemplarzach i rozesłany do zainteresowanych osób. Potem, korzystając z zasobów wielu polskich bibliotek, uzupełniano bibliografię przez szereg lat. Dużo trudu kosztowało zebranie bibliografii prac dotyczących zachodnich Ziem Odzyskanych. Potem do bibliografii włączono publikacje polskich autorów wykonane na materiałach z innych krajów (szczególnie z utraconych ziem wschodnich), dotyczące flor kopalnych oraz fizjologii, biochemii i ewolucji, podręczniki, biografie, streszczenia konferencyjne i recenzje. I tak w 1990 ukazała się pierwsza bibliografia (Siemińska 1990), dwa lata później drugi jej tom (Siemińska, Pająk 1992), a ostatnio trzeci tom (Siemińska, Wołowski 2012).

